721/05

Den 31. marts 2005 blev i sag nr. 64.854:

xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx xxxxxxx
xxxx xxxxxxx

mod

Hamburg-Mannheimer
Sachversicherungs-AG
v/Hamburg-Mannheimer
ForsikringsService A/S
Trianglen 4
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Hamburg-Manheimer Sachversicherungs-AG, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde.

Klageren er utilfreds med, at selskabet ikke vil anerkende den anmeldte skade som dækningsberettigende. Klageren gør gældende, at skaden er opstået pludseligt. Klageren finder, at selskabet har trukket sagen i langdrag, og at dets sagsbehandling har været kritisabel.

Selskabet har ved skrivelse af 24/9 2004 til nævnet anført:

"**12. august 2003**

Selskabet modtager skadeanmeldelse fra klager (bilag…). I den forbindelse bemærkes, at klager først anmelder den påståede skade ca. 3 1/2 år efter tilskadekomsten

19. august 2003

Selskabet indhenter oplysninger fra Arbejdsskadestyrelsen og orienterer klager herom (bilag…)

27. august 2003 - 7. april 2004

Selskabet modtager af i alt 4 omgange oplysninger fra Arbejdsskadestyrelsen (bilag…)

28. maj 2004

Selskabet afviser over for klager, at der er tale om en dækningsberettiget skade under henvisning til, at den opståede skade er en følge af overbelastning over 1-2 dage (bilag…)

2. juni 2004

Selskabet modtager klagers klage over selskabets afgørelse (bilag…)

1. juli 2004

Selskabet orienterer klager om, at selskabet har forelagt sagen for sin lægekonsulent til fonyet vurdering (bilag…)

11. august 2004

Selskabet orienterer klager om, at selskabet fastholder sin afvisning af klagers tilskadekomst som en dækningsberettiget skade under henvisning til, at skaden er sket henover en periode (bilag…)

Klagers påstand - anerkendelse af følger af tilskadekomst som dækningsberettiget skade

Indledningsvis henvises til de informationer om ulykkesforsikringer, der er givet i opfordringen til tilbud, i forsikringsbeviset og i de Almindelige Forsikringsbetingelser for Ulykkesforsikringer, jf. bilag 1 og 2.

Klager arbejder den 10. og 11. februar 2000 i alt 22 timer med en el-løftevogn, hvortil der skulle bruges mange kræfter. Klager opsøger egen læge, den 15. februar 2000, hvor diagnosen 'tendovaginitis man. dex. (seneskedehindebetændelse i højre håndled)', jf. sidste side i bilag…

Selskabet har i sin afvisning af klagers skade lagt vægt på,

At der ikke er tale om en dækningsberettiget skade, jf. forsikringsbetingelsernes § 1 (bilag…), idet klagers tilskadekomst ikke er sket som følge af

- et ulykkestilfælde, eller
- en forvridning, eller
- en forhøjet kraftanstrengelse.

Ved ulykkestilfælde skal der ske en indvirkning på legemet som er: tilfældig, af forsikredes vilje uafhængig, pludselig og som kommer udefra (§ 1, stk. III forsikringsbetingelserne - bilag…).

Forvridning skal der være, tale om en forvridning af led.

Ved forhøjet kraftanstrengelse skal der være tale om en kraftanstrengelse, der ligger ud over en normal anstrengelse - en belastning, som ligger ud over, hvad der anses for normal muskelbelastning. Ved en sådan forhøjet kraftanstrengelse skal muskler, sener, ledbånd eller kapsler forstrækkes eller springe. Der er således ikke dækning for skader opstået ved aktiviteter, som kræver en vis muskelindsats.

Ud fra vores oplysninger pådrog klager sig seneskedehindebetændelse efter en arbejdsdag på 10 1/2 time, hvor han betjente en el-løftevogn samt håndterede tunge døre.

Arbejdsskadestyrelsen har anerkendt seneskedehindebetændelsen efter § 9, stk. 2 i Lov om sikring mod følger af arbejdsskade (en skadelig påvirkning af højest 5 dages varighed). Skaden er således ikke anerkendt som et ulykkestilfælde i henhold til § 9, stk. 1 i Arbejdssikringsioven.

Arbejdsskadestyrelsen sammenfatter hændelsen således:

'Arbejdstiden var 10-12 timer dagligt, og arbejdet bestod af håndtering af varer på paller med en el-løftevogn samt omlæsning af døre. Det er oplyst, at el-løftevognen fungerede meget trægt, samt at pallerne blev loftet op og ned ved, at De [klager]

skubbede vognens håndtag frem og tilbage med højre tommelfinger. Derudover håndterede De 40-50 tunge døre dagligt. Der var tale om døre, der vejede op til 60-70 kilo hver. Allerede efter den første dags arbejde (ca. 10 1/2 time) hævede Deres højre underarm, og De fik smerter i den. På den 4. arbejdsdag den 15. februar 2000 måtte De sygemelde Dem.' Se bilag...

Ovennævnte afsnit konkluderer, hvordan seneskedehindebetændelsen er opstået, og afsnittet er sammenfattet ud fra forskellige oplysninger, som Arbejdsskadestyrelsen har indhentet. Det er blandt andet oplysninger fra klager, som selv beskriver, at skaden opstod således:

- brug af el-løfter i for lang tid ad gangen, jf. bilag 6, side 32
- efter en arbejdsdag på 10 1/2 times arbejde kom der smerter, jf. bilag…
- betjening af el-løftevogn dagen lang med en arbejdstid på 10-12 timer pr. dag. Allerede efter den første arbejdsdag havde klager ondt i håndleddet, da han kom hjem fra arbejde. Lidelsen er efter klagers mening forårsaget af uvant og kraftbetonet arbejde, jf. bilag…

Selskabet har afvist skaden over for klager, idet skaden ikke er sket pludseligt, jf. definitionen på et ulykkestilfælde. Der er derimod tale om en belastningsskade sket igennem en arbejdsdag på ca. 10 1/2 timer.

Diagnosen på klagers tilskadekomst er seneskedehindebetændelse og ikke en distorsion. Derfor kan skaden heller ikke anerkendes som en forvridning.

Selskabet fastholder, at der ikke er sket en pludselig skade, jf. definitionen på et ulykkestilfælde. Der er ej heller tale om en forhøjet kraftanstrengelse og heller ikke en forvridning."

Selskabet har efterfølgende i skrivelse af 24/1 2005 til nævnet anført:

"Ydermere bør det bemærkes, at skaden ifølge klager indtrådte den 10. februar 2000. Umiddelbart herefter (16.03.2000 + 18.07.2000) angiver klager selv, at skaden skyldes uvant belastning. Der henvises i den forbindelse til bilag… Samtidig gør sel-

skabet gældende, jf. selskabets svar inkl. bilag…, at klager tidligere har forklaret, at skaden opstod ved brug af el-løfter i for lang tid ad gangen. Efter en arbejdsdag på 10 1/2 times arbejde kom der smerter. Allerede efter den første arbejdsdag havde klager ondt i håndleddet, da han kom hjem fra arbejde. Lidelsen er efter klagers mening forårsaget af uvant og kraftbetonet arbejde.

Selskabet finder det derfor bemærkelsesværdigt, at klager, jf. den nye speciallægeerklæring af 4. januar 2005, dvs. næsten 5 år efter skadens indtræden og selskabets begrundede afvisning af 24. september 2004 af klagers klage til Ankenævnet, pludselig ændrer sin forklaring til årsagen for sine gener, nemlig at der nu er tale om et vrid.

De nye oplysninger i den fremsendte speciallægeerklæring af 4. januar 2005, nemlig at klager kom til skade, idet højre hånd fik et kraftigt vridtraume, da el-løftevognens hjulstang pludseligt drejede rundt. Disse oplysninger stemmer ikke overens med vores tidligere oplysninger i forbindelse med Arbejdsskadestyrelsens behandling af sagen og ej heller med de oplysninger, som klager tidligere har givet til Arbejdsskadestyrelsen."

Hertil har klageren i skrivelse af 26/1 2005 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg er ikke enig i selskabets skrivelse af 24. januar 2005. Selskabet er tidligere i brev af 30. maj 2004 gjort opmærksom på, at skaden er opstået ved vrid og senere bliver skaden forværret ved, at jeg bliver på arbejdet, og håndleddet bliver herved belastet yderligere.

…

Jeg tror, at problemet i denne sag er, at min kone og jeg tidligere har haft 3 skader på ulykkesforsikringen hos Hamburg-Mannheimer."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 1 Hvad dækker forsikringen?**

…

II. Forsikringen dækker ulykker over hele verden.

III. Ved ulykkestilfælde forstås en tilfældig, af forsikredes vilje uafhængig, pludselig, udefra kommende indvirkning på legemet, som har en påviselig beskadigelse af dette til følge."

Nævnet udtaler:
Nævnet har gennemgået sagen og er enig med selskabet i, at det ikke er godtgjort, at klageren har været udsat for et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

Udskriften bekræftes

Henning Jønsson